

عنوان مقاله:

فرجام راهبرد «جنگ پیش دستانه»

محل انتشار:

فصلنامه سیاست دفاعی، دوره 17، شماره 65 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

یاسر میری

خلاصه مقاله:

با پایان جنگ سرد و پیروزی بر رقیب سرسخت خود، آمریکا بر آن بود تا زمینه دنیای هژمونیک را فراهم کند. از این رو در دهه پس از جنگ سرد با رشد اقتصادی مبتنی بر الگوی نئولیبرالیسم، توانست حجم وسیعی از سرمایه های جهانی را به خود جذب و روند توسعه و پیشرفت را با شتاب فزاینده تری طی کند. همچنین در این دهه، بدون دردسر و مخالفتی جدی، توانست در اقصی نقاط دنیا یکه تازی نموده و کشورهای زیادی را اشغال نظامی نماید. با آغاز هزاره جدیدی و روبرو شدن با رویداد ۱۱ سپتامبر «حباب امنیتی» آمریکا پس از جنگ سرد ترکیده و این کشور خود را در فضای پراشویی دید که در هر گوشه آن، آتشی زیرخاکستر داشت. از این رو کابینه نوپای نومحافظه کار بوش، فرصت را غنیمت شمرده و راهبرد «جنگ پیش دستانه» را برای برخورد و خاموش کردن این آتش بالقوه پیش از زبانه کشیدن اتخاذ نمود، با این گمان که می تواند این آتش را خاموش کرده و بر پایه آن، افزون بر برقراری نظم و امنیت بین الملل، نظام هژمونیک خود را پای نهد. حال با گذشت نزدیک به هفت سال از تدوین راهبرد جنگ پیش دستانه و پایان دوران حاکمیت نومحافظه کاران، فرصت مناسبی است تا به مطالعه فرجام این راهبرد بپردازیم.

کلمات کلیدی:

جنگ پیش دستانه، هژمون گرایی، شبکه جهانی القاعده، ملت سازی، محور شرارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1800429>

